

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Gavdiuc Valentina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Gîscă Nicolae xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.08.2018-22.03.2019;

2. Instanța de apel: 14.04.2019-26.02.2020;

3. Instanța de recurs: 01.06.2020- 22.09.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 22 martie 2019, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Gîscă Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare;

- în baza art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare;

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, i s-a stabilit pedeapsa definitivă lui Gîscă Nicolae sub formă de închisoare pentru un termen de 1 (unu) ani.

În baza art. 84 alin. (4) și art. 87 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, cu includerea pedepsei neexecutate stabilită prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani din 19 septembrie 2018, s-a stabilit lui Gîscă Nicolae pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pentru un termen de 1 (unu) ani 30 (treizeci) zile.

În temeiul art. 90 Cod penal a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei sub formă de închisoare aplicate față de Gîscă Nicolae pe un termen de probațiune de 1 (unu) an.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Gîscă Nicolae, în una din zilele lunii martie 2018, în jurul orelor 11.00-12:00, intenționat, având scop de profit, pe ascuns a pătruns în garajul gospodăriei cet. Butușanu Aurel, situată în s.

xxxxx, de unde a sustras și însușit o mașină electrică de șlefuit unghiulară de model „Makita” în preț de 2 500 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Tot el, la 14 martie 2018, în jurul orelor 09:00, intenționat, având scop de profit, pe ascuns a pătruns într-un serai din gospodăria cet. Țurcanu Vasile, situată în s. Corlăteni, raionul Rîșcani, de unde a sustras și însușit un fereastră electric de model „DWT” în preț de 1700 lei.

Tot el, la 25 iulie 2018, în jurul orelor 08:00, intenționat, având scop de profit, pe ascuns a pătruns în gospodăria cet. Cernei Natalia, situată în xxxxx, și de pe pragul casei a sustras și însușit o șurubelniță electrică de model „Makita” în preț de 2 000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Acțiunile lui Gîscă Nicolae au fost încadrate conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit. c), d); art. 186 alin. (2) lit. c) și art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal.

2. Sentința menționată a fost atacată cu *apel*, de către procurorul în Procuratura raionului Rîșcani, Donos Livia la data de 05 aprilie 2019, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, în partea pedepsei stabilite, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Gîscă Nicolae să-i fie numită pedeapsa în baza în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, în baza art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal - sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni și în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal de stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, parțial al pedepselor aplicate - sub formă de închisoare pe un termen de 1 an. În baza art. 67 alin. (3) Cod penal, pedeapsa neexecutată cu rea-voință sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilită prin sentința din 19.09.2018, de înlocuit cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, stabilindu-se 30 zile de închisoare. Prin concursul de infracțiuni, conform art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilit lui Gîscă Nicolae, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 30 zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a menționat că, inculpatul Gîscă Nicolae a fost condamnat de mai multe ori pentru faptele sustragerii bunurilor altei persoane și anume: la 09.08.2013 și 30.09.2013, procesele penale în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, au fost încetate în baza art. 109 Cod penal; prin sentința din 20.03.2017 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 240 u.c; prin sentința din 19.09.18, condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 120 ore m/n, pe care nu le-a executat.

A menționat că, instanța înlocuind pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru un termen de 120 ore, stabilită prin sentința din 19.09.2018 deja trebuia să-i aplice lui Gîscă Nicolae pedeapsa de 30 zile de închisoare

A considerat apelantul că, pedeapsa este vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

A indicat, că instanța neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2020, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procurorul în Procuratura r-nul Rîșcani, Donos Livia cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, în rezultatul audierii inculpatului și cercetării bazei probante administrate la faza urmăririi penale, instanța de fond corect a constatat vinovăția lui Gîscă Nicolae în comiterea, „furtului, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăperea cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, acțiunile lui corect fiind încadrate în prevederile art. 186 alin.(2) lit. c), d); art. 186 alin.(2) lit. c) și art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, fapt ce determină legalitatea sentinței în această latură.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal și respectând art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, precum și alin.(8) al normei date a stabilit cuantumul pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

Sub acest aspect, instanța de apel a considerat că, instanța de fond întemeiat a constatat circumstanțele de drept și de fapt la caz, că inculpatul anterior a fost condamnat, a recunoscut vina, fiind de acord ca examinarea cauzei să fie efectuată în baza art. 364/1 Cod de procedură penală, este invalid de gradul II, are la întreținere un copil minor.

Colegiul a concluzionat netemeinicia cerințelor formulate de procuror privind necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu executare, motiv pentru care le va respinge ca fiind nefondate.

Instanța de apel a respins solicitarea procurorului, privind necesitatea aplicării pedepsei sub formă de închisoare cu executare, deoarece anume pedeapsa prin suspendarea condiționată a executării pedepsei în limita unui termen de probațiune în condițiile prevederilor art. 90 Cod penal va fi eficientă pentru corectarea acestuia.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Gavdiuc Valentina, în care invocând ca temei de casare a deciziei art.427 alin.1) pct. 6), 10) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu excluderea art. 90 Cod penal.

4.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că:

- la stabilirea pedepsei instanțele de judecată n-au luat în considerație faptul că, inculpatul, Gîscă Nicolae, a fost condamnat de mai multe ori pentru faptul sustragerii bunurilor altei persoane și anume: la 09.08.2013 și 30.09.2013, procesele penale, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, au fost încetate în baza art. 109 Cod penal; prin sentința din 20.03.2017 condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o

perioadă de 240 u.c; prin sentința din 19.09.2018, condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o perioadă de 120 ore m/n pe care nu le-a executat;

- instanța înlocuind pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru un termen de 120 ore, stabilită prin sentința din 19.09.2018, deja trebuia să-i aplice lui Gîscă Nicolae pedeapsa de 30 zile de închisoare;

- pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise de către inculpat și urmările produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal;

- este neîntemeiată aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Gîscă Nicolae și aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu-și va atinge scopul pedepsei prevăzute de legiuitor.

5. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit conchide că, recursul acuzatorului de stat, urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Dispoziția art.434 Cod de procedură penală stipulează că, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei ținând seama, după caz, de opinia părților expusă în referință ori în ședință, dacă au participat la ea, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În prezenta speță, reieșind din recursul declarat se atestă, că procurorul, își întemeiază recursul declarat în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1 Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct.6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, recursul nu a fost motivat sub acest aspect.

5.2 Cu referire la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal lărgit în raport cu motivele invocate în recurs, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât instanța de fond i-a aplicat inculpatului Gîscă Nicolae, cu respectarea prevederilor art.90 și art.364¹ al.8) Cod de

procedură penală, o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale.

Consultând textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul reține că ambele instanțe au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de persoana inculpatului Gîscă Nicolae, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

Astfel, prima instanță corect a concluzionat că este irațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii de 1 ani 30 zile, considerând posibilă corijarea și reeducarea acestuia fără izolarea lui de societate și, cu referire la art.90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 ani, soluție care a fost menținută și de instanța de apel. Instanțele de fond au conchis că această pedeapsă va contribui la corectarea inculpatului, precum și la prevenirea săvârșirii de către acesta a altor acțiuni infracționale sau de alt ordin, dânsul fiind sub supravegherea organelor competente și sub pericolul de a executa pedeapsa cu închisoare real, stabilită în caz dacă va mai admite acțiuni ce sînt incompatibile cu ordinea stabilită de lege.

În acest caz, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de apel privind suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită inculpatului pe o perioadă de 1 an, fiind luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor comise, s-a căit sincer de cele întîmplate, inculpatul anterior a fost condamnat, este invalid de gradul II, are la întreținere un copil minor, fapt ce demonstrează că scopul pedepsei poate fi atins și cu aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, adică condamnarea cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare.

Argumentul recurentului precum că, urmează a fi casată decizia instanței de apel *ținând cont de faptul că inculpatul anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru sustragerea bunurilor altei persoane la pedepse pe care nu le-a executat*, nu poate fi reținut or, anume aceste circumstanțe au fost puse la baza stabilirii pedepsei și anume pedeapsa sub formă de închisoare cu aplicarea art. 84 al. 4) și art.87 al. 1 Cod penal, prevăzută pentru comiterea infracțiunilor în cauză.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75-77, 84, 87 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Gîscă Nicolae.

Această concluzie este legală, argumentată, bazată pe cumulul de probe, verificate și apreciate de instanța de apel or, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o

pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că erorile de drept invocate de recurent prin prisma prevederilor art.427 alin.1) pct.6),10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune declararea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat.

6. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Bălți – Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 februarie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Gîscă Nicolae xxxxx* cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de **22 octombrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor